

[Tyrol]

get. Det er altså den realitet, vi er stillet over for, at på baggrund af forbrugsfremgang helt andre steder vil man ramme de svage stillede, og det er det, venstrefløjen i socialdemokratiet har fået forstærket med 1/4 pct. i stedet for i det mindste at fastholde, at det skulle ske inden for de midler, som er til stede allerede ved den momsforhøjelse, der var bebudet, på 2 pct. Men nu er det åbenbart sådan, at man skal til at lave momsforhøjelser via kompensationslovene, for vi har, som så mange andre har været inde på, ikke set noget forslag om, at det skulle være 20 1/4 pct., der skulle blive gældende. Men nok om det.

Dernæst siger man, at de arbejdsløshedsproblemer, som opstår som følge af momsforslaget, og nogle sociale virkninger, som også burde kompenseres, vil blive afhjulpet delvis eller helt ved afgang fra arbejdsmarkedet som følge af det efterlønsforslag, som socialdemokratiet nu skal have igennem. Det er der heller ikke så mange der tror på. Man begynder i dag efterhånden at få medlidenhed med socialdemokratiet ved udsigten til, at efterlønsforlaget efterhånden måske går hen og bliver vedtaget, for det har jo vist sig meget bekvemt for socialdemokratiet at bruge dette forslag om efterløn i de forskellige forhandlinger, der har været i folketinget.

Efterlønsforlaget har tidligere legitimeret, at socialdemokratiet lod flere tusinde langtidsarbejdsløse falde for arbejdsløshedslovens tidsgrænser med store sociale problemer for et tilsvarende antal familier til følge. Socialdemokratiet begrundede det med, at der skulle sikres flertal for efterlønsforlaget. Senere udskød man så efterlønsforlaget, fordi det viste sig, at socialdemokratiet alligevel ikke havde sikret dette flertal til at få sit efterlønsforslag igennem, og det, der skulle være lidt af en redning for de langtidsarbejdsløse efter socialdemokratiets mening, blev altså udskudt yderligere.

Nu skal dette efterlønsforslag så endnu en gang trækkes ud af stalden, men man har glemt de mange tusinde arbejdsløse, som blev smidt ud af arbejdsmarkedet, da man lod dem falde for tidsgrænserne i arbejdsløshedslovgivningen. Nu drejer det sig om de 10.000-15.000 arbejdsløse, der vil komme som følge af momsforhøjelsen og som følge af regeringens forslag og grundlag i øvrigt. Nu skal man altså bruge efterlønsforlaget

igen, og det er klart, at efterlønsforslagens bukser er revnet for længst, men socialdemokratiet bruger det u hæmmet.

Det er altså det, man står over for her, og dér ville det være rart, hvis man for en gangs skyld kunne se, at venstrefløjen i socialdemokratiet blev en lille anelse mere venstreorienteret og vendte sig imod det, der er realiteten i disse indgreb, nemlig det omfattende angreb på beskæftigelsessituationen, på reallønnen hos arbejderklassen, som man går med ind i, når man er gået ind i denne træskoregering, som er dannet. Det var dette, der ville markere noget, og jeg forstår, at der måske er et par enkelte i den socialdemokratiske gruppe, der har mod til at markere noget på dette område, men ellers kan man ikke ligefrem sige, at det er de store resultater, som den såkaldte socialdemokratiske venstrefløj kan bryste sig af her.

Dernæst skal jeg sige om forslagene, at VS selvfølgelig vil medvirke til kompensationer. Vi vil for den sags skyld være med til at kompensere denne momsforhøjelse helt væk, men det bliver der nok ikke de store muligheder for.

De forslag, der er lagt frem her, finder vi meget begrænsede. Der mangler kompensationer til de arbejdsløse, til de uddannelsessøgende, til de lavtlønnede. Og når det drejer sig om den konkrete beregning af de kompensationer, man vil lave her, så er vi meget skeptiske over for beregningen. Det er allerede fremhævet af DKPs ordfører, at det grundlag, som man bruger for beregningen, er højst usikkert. Det er selvfølgelig noget, vi i allerhøjeste grad trænger til at få belyst under udvalgsbehandlingen, og i forbindelse med det vil vi selvfølgelig overveje det behov, der måtte være for ændringsforslag.

Jeg synes, det ville være rimeligt, om man fra socialdemokratiets side forklarede det skifte, som vi ligesom kan se er indtrådt, efter at man har fået træskoene på, og som går ud på, at man ikke længere finder, at der er nogen automatik i, at der skal kompenseres for de sociale problemer, der opstår ved momsforhøjelser, som det er tilfældet her. Vi vil gerne høre, om det er en ny praksis, om det bliver sædvane fremover, om det bliver sædvane ved nye udgifter, som man vil pålægge de svagstillede.

Socialministeren (Erling Jensen):